

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 3, der fremtræder som en ny Paragraf, skal jeg ganske kort henvise til de Bemærkninger, der af Udvalget er gjort i Betænkningen. Det samme gælder for Ændringsforslag Nr. 4 til § 2.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 3 er jo Udtryk for de Udtalelser, som Ordføreren for det socialdemokratiske Parti fremkom med ved første Behandling. Allerede ved første Behandling udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi ikke kunde gaa med til at ændre Forholdet i den Retning, som dette Ændringsforslag angiver. Vi har ikke kunnet gaa med til at stille Ændringsforslaget og kan heller ikke stemme derfor.

Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf kan vi fra vor Side ej heller støtte. Vi har ment, at naar man skulde gaa over til et ændret Forhold med Hensyn til Anvendelsen af denne Lovs Provenu, vilde det naturligste og rimeligste være, at man fulgte den samme Skala, som vi for ganske kort Tid siden har vedtaget i Afgiftsloven. Jeg maa tilstaa, at jeg havde ogsaa den Opfattelse, da vi behandlede det paagældende Lovforslag i Udvalget, at man, naar dette Lovforslag kom frem, vilde gaa den samme Vej. Jeg skal ganske kort indskyde den Bemærkning, at der jo for de tre andre Partiers Vedkommende er skiftet Ordfører, fra vi behandlede det paagældende Lovforslag, til vi kom til dette Lovforslag. Om det muligvis er dette Ordførerskifte, der giver sig Udtryk saavel i dette Ændringsforslag som i det andet, skal jeg lade være usagt. Vi kan fra vor Side ikke gaa med til dette Ændringsforslag, og vi har principielt ment at maatte opretholde det Forslag, som den højtærede Finansminister har stillet. Naar vi alligevel under Nr. 7 har stillet et Ændringsforslag til denne Skala, er det kun, fordi man fra anden Side ønskede at stille Ændringsforslag og forrykke det hele. Jeg tror at turde sige, at hvis man fra Udvalgets Side havde taget Lovforslaget, saadan som det blev foreslaaet fra den højtærede Ministers Side, vilde vi ej heller fra vor Side have stillet Ændringsforslaget under Nr. 7.

Det sidste Ændringsforslag, Ændringsforslaget under Nr. 8, fremtræder som en ny Paragraf. Det er tiltraadt af Finansministeren. Under første Behandling fremkom der jo fra forskellige Sider Udtalelser om, at det vilde være rimeligt og naturligt, at denne Lov kom til at staa noget i Forhold til Afgiftsloven, da dens Provenu skulde anvendes paa samme Maade. Indenfor Udvalget er man derfor blevet enig om at stille dette Ændringsforslag, som er fuldstændig ana-

logt med det, vi vedtog for ganske kort Tid siden i Afgiftsloven.

Knud Hansen: Mit Parti kan ikke tiltræde det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 1, Korsgaard og C. F. J. Sven, gaaende ud paa, at man skal fastsætte en Afgift paa 25 pCt. i Stedet for den nugældende gradvise Stigning fra 15 pCt. indtil 40 pCt. Mit Parti vil derfor stemme imod dette Ændringsforslag.

Derimod kan mit Parti gaa med til, at vi sætter den Afgift, der skal svares af danske Karosserifabrikanter, og som hidtil har været en Trediedel, ned til 10 pCt. Dette er jo en meget betydelig Nedsættelse. Det vil altsaa sige, at de danske Karosserifabrikanter faar en 90 pCt.s Beskyttelse i Forhold til dem, der indfører Biler med Karosseri. Vi har ikke nogen Betænkelse ved at gaa med hertil. Men naar man for Tiden staar i en stærk Diskussion om, hvorvidt man skal gaa med Hensyn til Beskyttelse for en Del Industrier, der nu er i Vanskeligheder, kan jeg dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at der her er Tale om en Beskyttelse paa op til 36 pCt. af Værdien. Man ser jo i Vestres Presse og den radikale med — de Radikale bjæffer jo med, saa godt de kan —, at det er en ganske overordentlig Toldbeskyttelse, som Socialdemokratiet nu gaar ind for, naar de vil gaa til i enkelte Tilfælde 24 pCt. af Værdien. Men her er man gaaet ikke til 24 pCt. af Værdien, men helt op til 36 pCt. af Værdien. Ja, men, siger man, de Forslag, der er stillet fra socialdemokratisk Side, betyder et Tillæg til de nuværende Toldafgifter. Ja, men dette her er ogsaa et Tillæg; man maa jo ikke glemme, at der er Afgifter paa Biler af Vægten, og paa Benzinen er der en Afgift eller en Told, hvad man nu vil kalde det, paa omkring ved 30 pCt. Hertil kommer altsaa op til 36 pCt. af Værdien.

Men, siger man saa, det vil ikke fordyre Væerne, for Væerne staar jo nu en Gang i en Pris, som svarer til, hvad de kan fremstilles for i Udlandet med Tillæg af den Afgift, der skal svares for at føre dem ind her i Landet. Dette er naturligvis rigtigt, men det betyder, at naar man f. Eks. giver denne Lov en Varighed af 3 Aar, vil de danske Karosserifabrikanter eller Haandværkere, hvad man nu vil kalde dem, oparbejde igennem de tre Aar en betydelig Virksomhed. Det vil ganske utvivlsomt blive fordelagtigt at istandsætte en Del af de gamle Biler, man nu har, og som er sat til Side, fordi det hidtil ikke har kunnet betale